

Marineministeriet.

Kjøbenhavn, den 14de Februar 1899

Til

Folketingets Udvalg til Behandling af Forslag til Lov om Søværnets Ordning.

I Skrivelse af 11te December 1897 forespurgte det ærede Udvalg Marineministeriet om, hvorvidt det maatte se sig i Stand til for Udvalget at fremsætte Ændringer, dels med Hensyn til Forslag til Lov om Søværnets Ordning og Forslag til nogle Lønningsbestemmelser for Søværnet, dels med Hensyn til Finanslovsforslaget, der kunde indbefomme den Anskuelse angaaende det finansielle Hovedresultat, som, efter hvad der var fremkommet gennem tidligere i Sagen afgivne Udvalgsbetænkninger, var en Betingelse for, at i al Fald Flertallet kunde gaa med til en ny Lovordning paa dette Omraade.

Da det finansielle Hovedresultat, hvortil Udvalget i sin anførte Skrivelse sigtede, gik ud paa intet mindre end, at de samlede Udgifter til Søværnet efter Vedtagelsen af den ny Ordningslov, ved hvilken der dog skulde opnaas en Del Fjerskelser af det faste Personel, ikke maatte overstige de nuværende Udgifter til Værnet, havde Marineministeriet megen Betænkelse ved at optage en Forhandling paa det omhandlede Grundlag. Med det efterhaanden stærkt beklippede Budget for Dje forekom det Ministeriet ikke forsvareligt gennem Redskættelser paa Finanslovsforslaget at tilfredsstille den af Udvalget stillede finansielle Betingelse, og med Hensyn til Indskrænkninger paa selve Forslaget til Lov om Søværnets Ordning mente man efterhaanden gennem de senere Aars Reduktioner i dette Forslag at være kommen til en nedre Grænse for hvad der maatte anses for strengt nødvendigt at faa gennemført.

Som Følge heraf kom der under forrige Rigsdagssamling ingen videre Forhandling i Stand angaaende Forslaget til Ordningsloven.

Ved nærværende Rigsdagssamplings Begyndelse fremsættes dette Forslag paa ny for Folketinget i paa det nærmeste uforandret Stikelse. Kort efter at Lovforslaget var sendt i Udvalg fandt Ministeriet paa Grund af Situationens tiltagende Uholdbarhed Anledning til i fortrolig Skrivelse Nr. 3902 af 9de December f. A. at gøre Udvalget bekendt med, i hvor høj Grad Banfælgighederne paa det personelle Omraade, og da navnlig for Maskinforpsets Vedkommende, vare tiltagne. Man paaviste, at Banfælgighederne ved at kunne besætte blot de til de aarlige Udrustninger bestemte Skibes Maskiner paa effektiv Maade vare stigende Aar for Aar, og man udtalte, at det næppe vilde vare længe, før det vilde blive umuligt at besætte alle disse Maskiner, saaledes at altsaa nogle af de til Logt bestemte Skibe da maatte forblive hjemme. Endvidere gjorde man paa ny opmærksom paa, at skulde der blive Tale om at udruste en større Del af Flaaden, vilde Situationen blive ret kritisk, da der sikkert kun vilde kunne staffles Maskinbesætning til en Del af Skibene, selv om man i størst mulig Udstrækning vilde gaa til Anvendelsen af midlertidigt antagne private Maskinister.

Udvalget besvarede denne fortrolige Meddelelse under 14de December f. A. med at bringe sin til Marineministeren stillede Skrivelse af 11te December 1897 i Erindring, idet man fremdeles udbad sig et Svar paa denne Skrivelse. Udvalget henstillede endvidere, om Ministeren maatte være villig til at udtage enkelte Punkter i Lovforslaget til særskilt Behandling og eventuel Gennemførelse, saaledes f. Eks. med Hensyn til Søofficersskolen, Maskinforpset eller Løgeforpset.